

NIPOŠTO NISI NAJMANJI

Bogojavljenje, B

Što je veliko, a što maleno? Koliko li nas je puta postidjela Božja riječ kad je u pitanju naše shvaćanje veličine i neznatnosti. Evo pred nama malenog grada. Koji to uopće nije. Upravo nam se čini da se Bog voli zabavljati i to tako da uvijek uzdiže ono što je u očima ljudskim maleno i neznatno. Za to bismo našli puno potvrda u Svetom pismu: „*Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost*“ (1 Pt 5,5 Jak 4,6); „*tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje bit će uzvišen*“ (Mt 23,12); „*Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko*“ (Mt 18,3). Tu je nadalje i primjer malenoga Davida prema gorostasu Golijatu (usp. 1 Sam 17,23-54). I, konačno, odlomak iz današnjeg evanđelja: „*A ti, Betleheme, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj - Izraela!*“ (Mt 2,6; usp. Mih 5,1; 2 Sam 5,2). Zadržimo se na poticajnim primjerima upravo iz božićnog vremena.

Nazaret. Grad niti jedanput spomenut u Starom zavjetu. Grad u prezrenoj, „poganskoj“ Galileji. Toliko neznatan da je i učenik Natanael iznenađeno rekao: „*Iz Nazareta da može izići što dobro?*“ (Iv 1,46). I brojem stanovnika bio je to malen grad. Dakle, potpuno beznačajan grad prema toliko drugih gradova koji su imali određenu važnost bilo za vjerne Židove, bilo za osvajače Rimljane. Pa ipak! Baš Nazaret izranja iz anonimnosti i postaje - uz Jeruzalem - najvažniji grad za provedbu Božjeg nauma spasenja: u Nazaretu je Riječ Tijelom postala, u Nazaretu je Isus odrastao i po njemu obično bio nazivan *Isus Nazarećanin*.

Marija. U očima ljudskim ni u čem posebna. Luka jednostavno veli da je bila „*djevica zaručena s mužem koji se zvao Josip*“. U evanđeljima se ne spominje da bi se ona i po čem isticala, pogotovo ne u vrijeme dok je Isus javno nastupao. Svoju ulogu u djelu spasenja najjezgrovitije sama opisuje u svojoj zahvalnoj pjesmi: „*Što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom*“ (Lk 1,48). I doista, Crkva je časti kao najveću, kao „*blagoslovljenu među ženama*“ (Lk 1,42).

Betlehem. Bio je to, doduše, Davidov grad, ali uvijek nekako u sjeni velikog i svetog Jeruzalema. I kao što je Bog baš u tome gradu na čuđenje Jišajevih sinova izabrao njihovog najmlađeg brata, tako se povijest ponavlja i u puno važnijem trenutku. U tome malenom gradu rodio se Krist, Gospodin.

Pastiri. Betlehemski su pastiri zapravo bili najamni radnici. Bili su dakle krajnje siromašni, a u društvu posve neugledni (tako se npr. na sudu njihovo svjedočenje ne bi priznavalo) Pismo svjedoči da su oni bili oni "siromasi duhom" tj. oni koji se ne uzdaju u bogatstvo, vlast, razum, nego svoje pouzdanje prvo polažu u Boga. Nije dakle čudo da je anđeo upravo njima navijestio Kristovo rođenje. I oni su povjerovali i postali tako prvi klanjatelji novorođenog Isusa.

I konačno, mudraci-stranci. Prema Matejevu izviješću mudraci nisu bili baštinici one Objave koju su imali Izraelci. Nisu poznavali židovske uredbe i običaje. Pa ipak, jer su imali srce otvoreno Bogu, Bog im je dao znak. I oni su povjerovali. I krenuli, te doista pronašli novorođenog Spasitelja. I poklonili se. Tako su upravo ti stranci postali primjerom svima onima koji Gospodina traže iskrena srca.

I ti si malen? Slab? Uskraćen pažnje i priznanja. Malen u očima ljudi. Razvedri se. Gospodin ti poručuje: „*Nipošto nisi najmanji!*“ Štoviše, po tebi će - Božjom milošću - doći spasenje tvom narodu.

Zvonko Pažin